

Ankenævnet for Forsikring

Den 27. november 2024 blev i sag nr. 101744:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Alka Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Klageren har indboforsikring med tilknyttet retshjælpsforsikring. I klageskema af 30/5 2024 har klagerens advokat bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Der henvises til vedlagte klage og svar.

Det kan gentages, at synspunktet er, at de pågældende krav ifølge den tvist, der søges retshjælpsdækning for, ikke kunne påregnes før efter forsikringstidens indtræden. Subsidiært alle øvrige krav end svie og smerte, hvilket krav der dog tillige bør meddeles retshjælpsdækning til.

Da der nu foreligger afgørelse fra sidste rekursinstans, Rigspolitiet af 24. maj 2024, indgives nærværende til Nævnet.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Dækningstilsagn til retssag om de allerede for Alka anførte krav, samt krav for godtgørelse for (yderligere) svie og smerte."

Af advokatens klage af 4/10 2023 til selskabet fremgår bl.a.:

"Formålet med klagen er at formå Alka til at anerkende, at søgsmålsgrunden er indtrådt i forsikringstiden – dækningsperioden – ifølge forsikringsbetingelsernes punkt 4. Derimod klages ikke over Alkas beslutning om, at administrativ rekurs skal være udnyttet, jf. forsikringsbetingelsernes afsnit 3.4.

Sagsfremstilling

Sagen angår klagers personskadekrav efter skade forvoldt af ... Politi.

Den 19. april 2019 blev skaden forvoldt og under en demonstration.

Den 8. juli 2019 indbragte klager sagen til Den Uafhængige Politiklagemyndighed.

Den 1. september 2019 flyttede klager sammen med sin kæreste hos hende, jf. vedlagte bilag 1. Han blev dermed omfattet af nærværende forsikring ved Alka. Inden indflytningen boede klager i ... og var ikke forsikret med retshjælpsforsikring.

Klager havde herefter gener efter uheldet, som han modtog fysioterapi for som behandling. Dette fremgår af bilag 1 og 2 til udkast til stævning til den ansøgning om retshjælp, som blev indgivet til Alka 14. september 2023. Denne ansøgning findes i bilag 2 til denne klage. Ansøgningen indeholdt som nævnt desuden udkast til stævning med bilag 1-7, som er nærmere omtalt i det videre. [Udkast til stævning med bilag 1-7 formodes klageinstansen at have eller skaffe sig adgang til – sidstnævnte kan klager samtykke til.]

Den 28. september 2020 udtalte DUP, at adfærden og handlingerne over for klager var kritisable, idet kritik blev rejst af vedkommende betjent. Dette fremgår af bilag 3 til udkast til stævning til den ansøgning, som blev indgivet til Alka 14. september 2023.

Den 26. januar 2021 rettede klager krav for personskade som svie og smerte og godtgørelse for krænkelse. Dette fremgår af bilag 4 til udkast til stævning til den ansøgning, som blev indgivet til Alka 14. september 2023.

Den 3. november 2022 fremsatte klager krav om dækning for fysioterapi samt for varigt mén. Dette fremgår af bilag 5 til udkast til stævning til den ansøgning som blev indgivet til Alka 14. september 2023.

Den 25. juli 2023 afgav klager flere bemærkninger til ... Politi om kravenes berettigelse og størrelse. Dette fremgår af bilag 6 til udkast til stævning til den ansøgning som blev indgivet til Alka 14. september 2023.

Den 15. august 2023 afviste ... Politi kravet delvist, idet udbetaling alene skete for svie og smerte. ... Politi afviste at betale rente af kravet på svie og smerte. ... Politi afviste tillige at forestå indhentning af en vejledende udtalelse efter erstatningsansvarslovens § 10. Dette fremgår af bilag 7 til udkast til stævning til den ansøgning, som blev indgivet til Alka 14. september 2023.

Den 14. september 2023 ansøgte undertegnede for klager Alka om forhåndstilsagn om retshjælpsdækning i sagen, jf. førnævnte bilag 2.

Den 20. september 2023 meddelte Alka afslag med den begrundelse, at den væsentligste årsag til tvisten forsikringsbetingelsernes punkt 4, blev vurderet at være tidspunktet for politivolden den 19. april 2019. Alka lagde samtidig til grund, at klager først var medforsikret på forsikringen fra 24. august 2023. Dette fremgår af bilag 3.

Den 22. september 2023 i et opfølgende svar gjorde undertegnede gældende, at søgsmålsgrunden, som den væsentligste årsag til tvisten, ansås for indtrådt 15. august 2023, hvilket var tidspunktet for ... Politis afgørelse, hvis anfægtelse nu jo netop var grundlaget for tvisten og ansøg-

ningen til Alka. Der blev til illustration af pointen henvist til den principielle kendelse fra AnF nr. 91.249, jf. bilag 4.

Den 26. september 2023 skrev undertegnede til Alka, at skadelidte havde været medforsikret længere tid end lagt til grund af Alka, og at der i så henseende forelå en fejlagtig antagelse fra Alka, idet skadelidte havde været medforsikret siden 1. september 2019. E-mailen findes i bilag 5. E-mailen var vedlagt udskrift af folkeregisteret, jf. bilag 1.

Den 2. oktober 2023 meddelte Alka afslag, jf. bilag 6, på dækning under henvisning til kendelser fra AnF nr. 95.865 og nr. 93.859. Alka henviste til, at klage kunne indgives til kvalitet@tryg.dk

Sådan klage er indgivet ved nærværende.

Anbringender

Til støtte for klagen gøres det gældende, at den væsentligste årsag til tvisten, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 4, opstod i forsikringstiden – modsat hvad Alka påstår.

Meningen med den omtalte bestemmelse er blandt andet at undgå tegning af en forsikring med henblik på dækning af en allerede aktuel tvist, mens omvendt tvister der ikke kunne påregnes på tidspunktet for tegningen af forsikringen, og som opstår i forsikringstiden – vis-a-vis ordlyden 'væsentligste årsag' - kan omfattes af dækningen. Der kan i den forbindelse henvises til Wiisbye: Retshjælpsforsikringen, 1. udgave, 1994, s. 397f.

Ved vurderingen af, hvilken årsag, der er den væsentligste for tvisten, viser praksis fra Ankenævnet for Forsikring, at der skal foretages en konkret vurdering af retsfakta i den enkelte sag.

Forsikringsselskaber henviser undertiden i sager om personskade til, at den væsentligste årsag til tvisten 'efter fast praksis' fra Ankenævnet for Forsikring ('AnF') er tidspunktet for skaden. Imidlertid er der ikke belæg for at fastslå en sådan 'fast praksis'.

Tværtimod kan kendelser i både den ene og anden retning identificeres, jf. bl.a. samme forfatter s. 411f, hvilket understreger, at der må foretages en konkret vurdering med afvejning af retsfakta i den enkelte sag, jf. samme forfatter s. 419.

Ved afslaget henviste Alka til to ikke-principielle kendelser fra nævnte ankenævn.

Kendelsen nr. 93.859 adskiller sig fra denne sag bl.a. ved, at der ikke var tale om en sag mod staten som skadevolder, og kravet i den anledning var ikke underlagt afgørelsesvirksomhed. Endvidere var personskaden meget alvorlig og gav derfor anledning til at gøre krav gældende umiddelbart fra tidspunktet for skadetidspunktet, hvilket også skete. Sagen har derfor ikke værdi som præjudikat i klagers sag

Kendelse nr. 95.865 adskiller sig fra denne sag bl.a. ved, at skadelidte først blev medforsikret om trent 2 år efter skadesdatoen. I den sag må de fleste krav formodes at være opstået inden vedkommende blev medforsikret. Til sammenligning blev klager i denne sag medforsikret ca. 4 måneder efter skaden og på et tidspunkt, hvor kravene ikke var opstået, eller ihvertfald ej mulige at konstatere, hvorfor og ligesom krav ifølge af personskaden slet ikke var rejst. Sagen har derfor ikke værdi som præjudikat i klagers sag.

I klagers sag er der tale om en række forhold, som adskiller sig fra disse sager, og som taler for at fastsætte den væsentligste årsag til tvisten senere end skadedatoen og henføre denne til forsikringstiden.

For det første er det afgørende ved vurderingen at inddrage de krav, der afledes af personskadens, og ikke alene personskadens forvoldelse (skadedatoen), da det er klagers evt. krav, som kan danne grundlag for – og dermed være årsag – til en tvist. Disse krav er først opstået i forsikringstiden. Kravet om betaling af behandlingsudgifter for fysioterapi opstod i efteråret 2019 efter klager blev omfattet af forsikringen. Kravet om godtgørelse for varigt mén opstod heller ikke før efter klager blev medforsikret. Kravet om svie- og smerte har der heller ikke været anledning til at forfølge førhen kritik af ... Politi blev udtalt 28. september 2020. Tilsvarende for kravet om krænkelsesgodtgørelse. Kravene og dermed tvisten er først realiserede i forsikringstiden, hvilket underbygges yderligere i det følgende afsnit nedenfor. Synspunktet har efter undertegnede opfattelse støtte i kendelse af AnF nr. 91.721, som nu påberåbes, og hvor søgsmålsgrunden for en tvist om et krav, der udsprang af en skade med en skadesdato flere år tilbage inden forsikring blev tegnet, i sagen blev fastsat til tidspunktet for kravets realisering, hvilket var flere år efter skadesdatoen, hvormed søgsmålsgrunden var opstået i forsikringstiden.

For det andet er der tale om krav mod staten, som er underlagt statens afgørelsesvirksomhed, jf. cirkulæret henvist til i bilag 5. Klager har således ikke anledning til at forfølge kravet umiddelbart efter skadedatoen, som ved en almindelig erstatningssag på rent privatretligt grundlag; men derimod først, da der blev truffet afgørelse om erstatning. I stedet må det være afgørelsen af den 15. august 2023, der er den afgørende årsag til tvisten – det er jo netop denne, der anfægtes af klager. Dette er netop også essensen i den principielle af AnF, nr. 91.249, som klager har påberåbt sig over for Alka. Netop på dette væsentlige spørgsmål er denne sag ganske lig klagers.

For det tredje underbygger sagens hændelsesforløb, at klager ingen spekulation har udvist i denne sag. Dette er underbygget af den måde, hvorpå klager blev medforsikret under forsikringen; idet dette ikke skete ved klagers aktive handling som et selvstændigt køb, men som et resultat af, at han flyttede sammen med sin kæreste. Klager blev først efter indflytningen opmærksom på, at han blev omfattet af en indboforsikring som del af husstanden. Og klager er rent faktisk først blevet bekendt med begrebet retshjælpsforsikring, og at en sådan var knyttet til indboforsikringen, i løbet af 2023 på grund af kontakt med en retshjælp (umiddelbart inden, at jeg indtræder i sagen).

I denne sag kan samtlige relevante begivenheder, der er forårsagende for tvisten, undtagen selve skadens forvoldelse, skadedatoen, henføres til forsikringstiden, og sammenholdt med tidspunktet og forholdene under hvilke han blev medforsikret, må søgsmålsgrunden – den væsentligste årsag til tvisten – være at anse for opstået i forsikringstiden.

Alkas anerkendelse heraf imødeses; og i modsat fald vil sagen være at indbringe for Ankenævnet for Forsikring til påkendelse."

Selskabet har den 21/6 2024 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagen drejer sig om tidspunktet for søgsmålsgrundens opståen i forhold til retshjælpsforsikringen.

Klagers advokat anmodede ved mail af 14. september 2023 om retshjælp til en sag som ønskedes anlagt mod ... Politi i anledning af, at hans klient under en demonstration den 19. april 2019 havde pådraget sig personskade.

Alka Forsikring meddelte ved mail af 20. september 2023, at der desværre ikke kunne gives retshjælpsdækning til den påtænkte sag, da klager ikke var sikret på policen på tidspunktet for søgsmålsgrundens opståen.

Alka Forsikring var af den opfattelse, at søgsmålsgrunden var opstået på det tidspunkt, hvor klager pådrog sig personskaden, nemlig den 19. april 2019 og da klager først var tilflyttet forsikringsadressen (og blev medsikret på policen) den 24. august 2019 henviste selskabet klager til at rette henvendelse til det selskab, klager var forsikret hos på skadetidspunktet.

Klagers advokat meddelte ved mail af 22. september 2023, at selskabets opfattelse ikke var korrekt og at søgsmålsgrunden først var opstået ved politiets afgørelse af 15. august 2023.

Klagers advokat fremsendte ved mail af 26. september 2023 kvittering for flytteanmeldelse for [klageren] fra ... Kommune, hvoraf det fremgik, at klager var tilflyttet forsikringsadressen den 1. september 2019.

Klagers advokat henviste desuden til cirkulære om politiets behandling af erstatningskrav.

Alka Forsikring fastholdt ved mail af 2. oktober 2023 den meddelte afgørelse og henviste klagers advokat til at forelægge sagen for selskabets klageansvarlige afdeling - kvalitetsafdelingen.

Klagers advokat fremsendte ved mail af 4. oktober 2023 igen klage til afdelingen for retshjælp og bad dem, hvis de fastholdt afgørelsen, om at sende klagen videre til kvalitetsafdelingen.

Afdelingen fastholdt ved mail af 10. oktober 2023 den meddelte afgørelse og sendte sagen videre til kvalitetsafdelingen.

Kvalitetsafdelingen fastholdt ved mail af 22. november den trufne afgørelse og sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klagers samlever har tegnet familieforsikring i Alka Forsikring med tilknyttet retshjælpsdækning.

Af forsikringsbetingelserne for familieforsikringen FI-01 afsnit 3 fremgår det, hvem der er omfattet af forsikringen.

Af afsnit 3.1 fremgår det således, at forsikringen omfatter:

'Dig som forsikringstager og derudover følgende personer, hvis de er tilmeldt samme folkeregisteradresse som dig:

- Din ægtefælle/samlever'.

Det er ubestridt at klager flyttede ind på adressen den 1. september 2019. Klager var således først blevet tilmeldt den pågældende folkeregisteradresse den 1. september 2019 og dermed var han først omfattet af forsikringen fra denne dato.

Af forsikringsbetingelserne for retshjælp afsnit 4 om dækningsperiode fremgår det at 'Forsikringen dækker omkostninger ved tvister, hvor søgsmålsgrunden indtræder i perioden fra forsikringens ikrafttræden og indtil dennes ophør. Søgsmålsgrunden anses for indtrådt på tidspunktet for den væsentligste årsag til tvisten'.

Den væsentligste årsag til den anmeldte tvist er den personske, som klager pådrog sig ved demonstrationen den 19. april 2019, hvor ... Politi efter det oplyste påførte klager varige gener.

For tvister - udover tvister i forbindelse med køb og salg af fast ejendom - er det den aktuelle søgsmålsgrund der er afgørende.

Søgsmålsgrunden anses for at være tidspunktet for den centrale begivenhed, der har udløst den foreliggende tvist.

Fastlæggelsen af tidspunktet for søgsmålsgrundens opståen forudsætter ikke nødvendigvis, at der på dette tidspunkt foreligger en tvist i retshjælpsforsikringens forstand.

Det er med andre ord ikke selve tvisten der er afgørende for søgsmålsgrundens opståen.

Det er derimod den centrale begivenhed, der er årsag til (den senere) opståede tvist, der er afgørende.

For at opnå retshjælpsdækning i henhold til de gældende forsikringsbetingelser skal man være omfattet af den dækkede personkreds på forsikringen på tidspunktet for den centrale begivenhed (søgsmålsgrunden), der er årsag til den senere tvist.

Søgsmålsgrunden i nærværende sag opstod, da klager ved demonstrationen den 19. april 2019 pådrog sig en personske.

På dette tidspunkt var klager ikke omfattet af den dækkede personkreds på forsikringen.

Klager tilflyttede først adressen den 1. september 2019 og var derfor først fra dette tidspunkt omfattet af forsikringens dækning.

Ankenævnet for Forsikring har ved kendelse 95865 afsagt den 20. januar 2021 taget stilling til tidspunktet for søgsmålsgrundens opståen i en lignede sag om personske og har her udtalt, at søgsmålsgrunden opstod på det tidspunkt, hvor klageren var udsat for en personske.

Alka Forsikring må på den baggrund fastholde, at selskabet ikke kan yde retshjælpsdækning til den påtænkte sag mod ... Politi.

Afslutningsvis skal vi bemærke, at den af klager påberåbte kendelse 91249 er ikke sammenlignelig med nærværende sag, da tvisten som nævnt af selskabets klageansvarlige afdeling, ikke drejede sig om en tvist med skadevolder."

Ankenævnet for Forsikring

7.

101744

Klagerens advokat har i kommentar af 25/6 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Alkas svar af 24/6 giver ikke anledning til anden bemærkning end den, at den af Alka anførte kendelse AnF 95865 hverken er principiel - eller præjudicerende for denne sag, da retsfaktum på en række relevante punkter afviger fra nærværende sags. Der henvises generelt til det allerede anførte i [klagerens] klage.

Derudover:

Forsikringens ordlyd i afsnit 4 er følgende:

'Forsikringen dækker omkostninger ved tvister, hvor søgsmålsgrunden indtræder i perioden fra forsikringens ikrafttræden og indtil dennes ophør.

Søgsmålsgrunden anses for indtrådt på tidspunktet for den væsentligste årsag til tvisten.'

Efter formuleringen vil det savne mening, hvis der alene skal lægges vægt på tidspunktet for det ansvarspådragende forhold. Hvis det var denne retstilstand Alka ønskede, kunne Alka blot have formuleret forsikringsbetingelserne således. Det har man ikke gjort, og det bærer selskabet som koncipist risikoen for.

[Klageren] kan henholde sig til begrundelsen i sin klage. Det vil med gældende formulering af forsikringsbetingelserne savne mening, hvis følger af skaden og krav han først kunne påregne efter han blev medforsikret, og en tvist om disse, skulle være undtaget fra retshjælpsdækningen.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at jeg ved en fejl fik anført [klagerens] gamle adresse ved sagsanmeldelsen, og ikke hans nuværende, som jo samtidig er en forudsætning for dækning. Dette beklages, og han nuværende adresse bedes registreret: ..."

Selskabet har i brev af 31/7 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Alka Forsikring finder fortsat kendelse 95865 afsagt den 20. januar 2021 relevant for vurderingen i nærværende sag. I kendelsen tog Ankenævnet for Forsikring som nævnt stilling til tidspunktet for søgsmålsgrundens opståen i en lignede sag om personskade.

Kendelse 91249 afsagt den 23. januar 2019, som klagers advokat henviser til afviger derimod på et særdeles relevant parameter fra nærværende sags faktum.

Ankenævnet for Forsikring anfører netop i præmisserne til kendelse 91249, at 'søgsmålsgrunden ikke vedrører et krav på personskadeerstatning mod en ansvarlig skadevolder eller dennes forsikring som følge af klagerens tilskadekomst' og begrundet sin stillingtagen til søgsmålsgrundens opståen med, at klageren 'derimod ønsker at føre sag mod en statslig myndighed med henblik på en prøvelse af, om hun opfylder betingelserne for at være berettiget til en offentlig ydelse'.

Nævnet finder således, at sagens faktum i kendelse 91249 adskiller sig afgørende fra kendelser om retshjælp til sager mod en ansvarlig skadevolder i personskadesager.

I nærværende sag ønsker klager/klagers advokat at indlede en retssag mod skadevolder i form af ... Politi, hvorfor tidspunktet for søgsmålsgrundens opståen (den væsentligste årsag til tvisten) er personskaden."

Ankenævnet for Forsikring

8.

101744

Klagerens advokat har i kommentar af 25/8 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Som bemærkning til Alkas seneste skrivelse, skal det supplerende bemærkes, at sagsanlæg bl.a. også er nødvendiggjort af (manglende) sagsoplysning fra skadevolders/Politimyndighedens side, hvilket yderligere gør sagen af en karakter, som gør den sammenlignelig med den sag, hvori retshjælpsdækning blev tilkendt, 91.249

Søgsmålsgrunden kan rimeligvis også lægges til grund som det tidspunkt, hvor Rigspolitiet afviste at indhente en udtalelse om det varige mén, jf. EAL § 10. Dette skete senest ved Rigspolitiets afgørelse af 24. maj 2024, som er bilagt sagen allerede. Det er også afvist tidligere ved ... Politis afgørelse. Da denne afgørelse blev meddelt, var [klageren] medforsikret på retshjælpsforsikringen ved Alka.

Også dette forhold taler for, at [klageren] er berettiget til retshjælp."

Selskabet har i brev af 9/9 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Alka Forsikring har noteret, at de supplerende bemærkninger fremføres med ordene 'blandt andet også' og 'rimeligvis også', hvilket efter selskabets opfattelse mere har karakter af en formodning end en imødegåelse af gældende praksis omkring søgsmålsgrundens opståen."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af journalnotat af 7/5 2019 fremgår bl.a.:

"Blev slået med knipler 19.04. hvor han deltog i en demonstration. Tog fra sig med armen, der er skadekort fra 20.04. der viser afværge læsioner og hæmatom i kranie. Ingen opkastninger besvimmelse bevidstløshed, men efterfølgende koncentrationsbesvær hovedpine tilbøjelighed til kvalme."

Af politiets afgørelse af 15/8 2023 fremgår bl.a.:

"Afgørelse:

På baggrund af ovenstående hændelsesforløb træffer ... Politi afgørelse om, at der tildeles Deres klient godtgørelse for svie og smerte for 103 sygedage (perioden 20. april 2019 til og med den 31. juli 2019), jf. erstatningsansvarslovens § 3.

...

... Politi tildeler således Deres klient 22.145 kr. i godtgørelse for svie- og smerte.

For så vidt angår Deres anmodning om erstatning for Deres klients udgifter til fysioterapeutisk behandling den 18. oktober 2019, 24. oktober 2019 og 7. november 2019, jf. erstatningsansvarslovens § 1, yder ... Politi ikke erstatning herfor.

...

For så vidt angår Deres anmodning om godtgørelse for tort kan ... Politi oplyse, at politikredsen på baggrund af ovenstående hændelsesforløb har truffet afgørelse om, at der ikke tildeles Deres klient godtgørelse for tort.

...

Ankenævnet for Forsikring

9.

101744

For så vidt angår Deres anmodning om godtgørelse for varigt mén kan ... Politi oplyse, at Deres klient – som den part, der rejser erstatningskravet – har bevisbyrden for, at han har lidt et tab. ... Politi finder på det foreliggende grundlag, at Deres klient ikke har dokumenteret, at Deres klient lider af den méngrad, som De har angivet. Det bemærkes i den forbindelse, at skadelidte, jf. erstatningsansvarslovens § 10, kan indhente en udtalelse om spørgsmålet om fastsættelse af méngraden fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

... Politi har ikke fundet anledning til at indhente yderligere oplysninger i forhold til fastsættelse af en eventuel méngrad."

Af rigspolitiets afgørelse af 24/5 2024 fremgår bl.a.:

"Afgørelse

Rigspolitiet er enig i ... Politis afgørelse af 15. august 2023, jf. nedenfor, hvor de enkelte poster i erstatningsopgørelsen gennemgås særskilt.

Det betyder, at Rigspolitiet giver afslag på din anmodning om erstatning og godtgørelse efter erstatningsansvarsloven (EAL)."

Af udkast til stævning fremgår bl.a.:

" 1. PÅSTANDE

(1) Sagsøgte skal betale sagsøger kr. 125.675,75 med tillæg af morarente fra den

26. januar 2021 for så vidt angår beløbet 30.000 kr.

3. november 2022 for så vidt angår beløbet 625,75 kr.

3. november 2022 for så vidt angår beløbet 95.050 kr.

, subsidiært procesrente fra sagens anlæg

(2) Sagsøgte skal desuden betale rentekrav 4.538,65 kr.

Påstandene er sideordnede.

2. OPGØRELSE AF PÅSTAND

Påstanden 1 fremkommer således:

Udgiftsart (Erstatningsansvarsloven = EAL)	Beløb i kr.
EAL § 1 - Udgifter til fysioterapi, jf. bilag 2.	625,75
EAL § 4 - Varigt mén 10 % * 9.505 kr. (2022 takst)	95.050
Godtgørelse for krænkelse efter EMRK art. 3	30.000
I alt i kr.	125.675,75

3. SAGSFREMSTILLING

3.1. Kort om sagens tvist og sagens parter:

Sagen drejer sig om et personskadekrav for skade på sagsøger forvoldt af sagsøgte den 19. april 2019 samt godtgørelse i samme anledning.

3.2. Skaden og den ansvarspådragende begivenhed

...

Siden episoden med knippelslagene mod sagsøgers hoved og krop, har sagsøger haft forbigående og har fortsat i dag varige gener. Generne findes gengivet i sagsøgers journal hos egen læge, som viste, at generne vedblev, jf. herom nedenfor i afsnit 3.3, jf. bilag 1.

3.3. Efterfølgende hændelser og korrespondance

Den 8. juli 2019 klagede sagsøger til Den Uafhængige Politiklagemyndighed.

I den efterfølgende periode af 2019 modtog han fysioterapi som behandling for side skader, jf. bilag 2.

Den 28. september 2020 udtalte DUP, at adfærden og handlingerne over for sagsøger var kritisable, idet kritik blev rejst af vedkommende betjent, jf. bilag 3.

Den 26. januar 2021 rettede sagsøger krav for personskade som svie og smerte og godtgørelse for krænkelse, jf. bilag 4.

Den 3. november 2022 fremsatte sagsøger krav om dækning for fysioterapi som i bilag 2 samt for varigt mén, jf. bilag 5.

Den 25. juli 2023 afgav sagsøger flere bemærkninger til sagsøgte om kravenes berettigelse og størrelse, jf. bilag 6.

Den 15. august 2023 afviste sagsøgte kravet delvist, idet udbetaling alene skete for svie og smerte. Sagsøgte afviste at betale rente af kravet på svie og smerte. Sagsøgte afviste tillige at forestå indhentning af en vejledende udtalelse efter erstatningsansvarslovens § 10, jf. bilag 7, hvori tillige findes visse relevante journaluddrag fra sagsøgers journal hos egen læge, jf. beskrivelsen ovenfor i afsnit 3.2, findes citeret heri.

...

4.3. Forfaldstidspunkter, takster og renter

Ad påstand 1

Kravet på 30.000 kr. for godtgørelse efter krænkelse efter EMRK/tort blev fremsat den 26. januar 2021, jf. bilag 4. Dette gøres gældende, at kravet herefter forfaldt 30 dage senere, jf. EAL § 16, jf. § 15 – idet sagsøgte efter modtagelsen havde det fornødne til vurderingen af kravet. Forfaldsdatoen var 26. februar 2021.

Kravet på 625,75 kr. for helbredelsesudgifter blev fremsat den 3. november 2022, jf. bilag 5. Det gøres gældende, at kravet herefter forfaldt 30 dage senere, jf. EAL § 16, jf. § 15 – idet sagsøgte efter modtagelsen havde det fornødne til vurderingen af kravet. Forfaldsdatoen var 3. december 2022

Kravet på 95.050 kr. for varigt mén blev fremsat den 3. november 2022, jf. bilag 5. Det gøres gældende, at kravet herefter forfaldt 30 dage senere, jf. EAL § 16, jf. § 15 – idet sagsøgte efter modtagelsen havde det fornødne til vurderingen af kravet. Forfaldsdatoen var 3. december 2022

Ad påstand 2

Rentekravet angår for sen betaling af det betalte krav på 22.145 kr. for svie og smerte. Sagsøger fremsatte kravet 26. januar 2023, jf. bilag 4. Det gøres gældende, at kravet herefter forfaldt 30 dage senere, jf. EAL § 16, jf. § 15 – idet sagsøgte efter modtagelsen havde det fornødne til vurderingen af kravet. Forfaldsdatoen var 26. februar 2023.

Der skal herefter anvendes 2021-takst dvs. 215 kr. pr. dag. Perioden for svie og smerte var 103 dage, svarende til 22.145 kr. Kravet blev betalt den 15. august 2023. Dette svarer til 889 rentedage. Det svarer til en rente på 4.538,65.

4.4. Sagsomkostninger

Det gøres gældende, at sagsøgte skal betale sagens omkostninger uanset udfaldet, subsidiært – og hvis sagsøger taber sagen, at hver part skal bære egne omkostninger. Det støttes på § 312, stk. 3 såvel som 4, som begge gøres gældende.

Om RPL § 312, stk. 3 gøres gældende, at sagsøgte som led i officialmaksimen burde have indhentet en vejledende udtalelse efter erstatningsansvarslovens § 10. Dette bragte sagsøger i forslag og opfordrede til. Sagsøgte var forpligtet til det. Det følger af ombudsmandspraksis, at en myndighed er forpligtet til at oplyse en sag sagkyndigt, navnlig når dette ellers vil indebære omkostninger for borgeren. Der henvises til Ombudsmandens Myndighedsguide om officialmaksimen i afsnit 5.2 og til FOB 2011-5-3. Den vejledende udtalelse koster aktuelt 8.960 kr., og det kan ikke lægges på sagsøger som studerende at skulle betale denne. Dette påhvilede sagsøgte.

Da sagsøgte burde have indhentet udtalelse, og da en indhentet udtalelse ville der kunne have været bragt klarhed om forholdet, kunne søgsmålet være undgået.

Der foreligger således særlige grunde i bestemmelsens forstand.

Dette kan også støttes på sagens parter og karakter, herunder at det drejer sig om et personska-dekrav rejst mod en offentlig myndighed efter uberettiget vold og magtanvendelse.

Om RPL § 123, stk. 4 gøres det gældende, at sagsøger foreslog spørgsmålet om varigt men afsluttet forligsmæssigt på 10 %. Dermed har sagsøger i hovedsagen tilbudt, hvad retteligt tilkom ham. Da dette beløbsmæssigt udgør størstedelen bør sagsøger betale alle sagens omkostninger, subsidiært de, der hører til sammen med tilbuddet om de 10 % varige men."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne for indboforsikring:

"3. Hvem er omfattet af forsikringen?**3.1 Forsikringen omfatter:**

3.1.1 Dig som forsikringstager og derudover følgende personer, hvis de er tilmeldt samme folke-registeradresse som dig:

- Din ægtefælle/samlever"

Det fremgår af forsikringsbetingelserne for retshjælpsforsikring:

"4. Dækningsperiode

Forsikringen dækker omkostninger ved tvister, hvor søgsmålsgrunden indtræder i perioden fra forsikringens ikrafttræden og indtil dennes ophør.

Søgsmålsgrunden anses for indtrådt på tidspunktet for den væsentligste årsag til tvisten."

Nævnet udtaler:

Klagerens samlever har tegnet indboforsikring med tilknyttet retshjælpsforsikring. Klageren blev omfattet af forsikringen den 1/9 2019. Klageren har anmodet om retshjælpsdækning til en retssag mod politiet, idet klageren under en demonstration den 19/4 2019 pådrog sig en personskade. Den 8/7 2019 indbragte klageren sagen for Den Uafhængige Politiklagemyndighed, der den 28/9 2020 udtalte kritik af en politibetjent. Den 26/1 2021 rettede klageren krav mod politiet for personskaden. Klageren blev den 15/8 2023 tilkendt godtgørelse for svie og smerte for perioden 20/4 2019 til 31/7 2019. Øvrige krav blev afvist. Klageren klagede herefter til Rigspolitiet, som fastholdt afgørelsen.

Selskabet har afvist retshjælpsdækning under henvisning til, at søgsmålsgrunden opstod den 19/4 2019, og derved før klageren blev omfattet af forsikringsdækningen.

Klageren har anført, at den væsentligste årsag til tvisten opstod i forsikringstiden, og at der er en række forhold, som taler for at fastsætte den væsentligste årsag til tvisten senere end skadedatoen. For det første er det afgørende ved vurderingen at inddrage de krav, der afledes af personskaden og ikke alene personskadens forvoldelse (skadedatoen). Klagerens krav og dermed tvisten er først realiserede i forsikringstiden, hvilket understøttes af sag 91721. For det andet er der tale om krav mod staten, som er underlagt statens afgørelsesvirksomhed, jf. cirkulære om politiets behandling af erstatningskrav. Klageren har således ikke anledning til at forfølge kravet umiddelbart efter skadedatoen, som ved en almindelig erstatningssag på rent privatretligt grundlag, men derimod først, da der blev truffet afgørelse om erstatning. Derfor må det være afgørelsen af 15/8 2023, der er den afgørende årsag til tvisten. Søgsmålsgrunden kan rimeligvis også lægges til grund som det tidspunkt, hvor Rigspolitiet afviste at indhente en udtalelse om det varige mén, jf. EAL § 10. Klageren har anført, at sagsanlæg blandt andet også er

nødvendiggjort af manglende sagsoplysning fra skadevolderens side. Klageren har henvist til sag 91249. For det tredje underbygger sagens hændelsesforløb, at klageren ikke har udvist spekulation. Dette er underbygget af den måde, hvorpå klageren blev medforsikret under forsikringen, idet dette ikke skete ved klagerens aktive handling som et selvstændigt køb, men som et resultat af at han flyttede sammen med sin kæreste.

Selskabet har anført, at klageren ønsker at indlede en retssag mod skadevolderen, hvorfor tidspunktet for søgsmålsgrundens opståen – den væsentligste årsag til tvisten – er personskadens. Selskabet har henvist til sag 95865, hvor nævnet tog stilling til tidspunktet for søgsmålsgrundens opståen i en lignende sag om personskade.

Det fremgår af indboforsikringsbetingelsernes punkt 3.1, at forsikringen omfatter ægtefælle/samlever, hvis de er tilmeldt samme folkeregisteradresse som forsikringstager.

Det fremgår af retshjælpsforsikringsbetingelsernes punkt 4, at "Forsikringen dækker omkostninger ved tvister, hvor søgsmålsgrunden indtræder i perioden fra forsikringens ikrafttræden og indtil dennes ophør. Søgsmålsgrunden anses for indtrådt på tidspunktet for den væsentligste årsag til tvisten".

Nævnet bemærker, at det i mange tilfælde vedrørende personskade er relevant at fastsætte datoen for søgsmålsgrunden til skadedatoen. Dette vil særligt være tilfældet, hvor der kan peges på én konkret begivenhed, der udløser en tvist.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at søgsmålsgrunden opstod den 19/4 2019, hvor klageren var udsat for en personskade. Da klageren først blev omfattet af forsikringen den 1/9 2019, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning.

Ankenævnet for Forsikring

14.

101744

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at tvisten med politiet udspringer af den personskaade, som klageren pådrog sig den 19/4 2019, og at sagen grundlæggende vedrører klagerens mulighed for at få erstatning for følgerne efter personskaden.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings